

El divendres dia 13 de gener s'havia d'elegir el president de Sa Nostra. Qui ho era des de 2003, Llorenç Huguet, estava segur de comptar almenys amb els nou vots que li donarien la majoria absoluta —el consell d'administració té setze membres—, per tant, pensava que continuaria ocupant el càrrec. Tanmateix, aquell mateix matí la intervenció del Govern balear alterà les previsions. El conseller d'Economia, Lluís Ramis d'Ayreflor, es desplaçà a la seu de la Caixa per parlar amb Huguet i amb els altres dos candidats que havien aparegut, fent de “mediador” —segons la versió oficial— entre les parts, i va aconseguir, pel “bé de l'estabilitat de l'entitat”, que tots tres retiressin la respectiva candidatura.

L'enfrontament. Abans de Nadal, Huguet anuncià que es presentaria a la reelecció. Tothom donà per fet que seria candidat únic. Tanmateix, la setmana de Reis el *Diari de Balears* desatapava que el vicepresident de l'entitat, Joan Morell, havia presentant candidatura contra Huguet. Ni tan sols ho havia anunciat públicament. Molt estrany, perquè se'l considerava membre del sector intern proper als conservadors; no s'explicava a què responia la seva candidatura, més encara quan no havia fet cap crítica —que transcendís— a Huguet. La setmana següent, la representant del treballadors, Margalida Barceló, també anunciava la seva candidatura. En aquest cas la intenció d'anar contra Huguet no s'amagava: l'acusava de no haver informat l'assemblea de l'entitat d'un contracte que tenia, establert feia dos anys mitjançant un conveni amb la Fundació Universitat-Empresa, la qual cosa anava en contra del règim de comportament ètic intern. El comitè d'ètica elevà al Govern un informe en el qual figurava almenys aquest assumpte, que consideraven del tot contrari a les normes internes. Huguet reaccionà explicant que el contracte havia estat aprovat pel consell d'administració —amb representació del treballadors— i que si no arribà a l'assemblea va ser per un error administratiu. Els dies previs a l'elecció la tensió s'incrementà fort ferm. A l'últim, el Govern va decidir actuar.

Aparten Huguet de la presidència de Sa Nostra

El Govern balear aconseguí que el president de Sa Nostra renunciï a la reelecció en favor de “l'estabilitat” de l'entitat.

Tensió a Sa Nostra

Des de que l'any 1992 fou nomenat president de Sa Nostra Joan Forcades —germà d'Alexandre, aleshores conseller d'Economia del Govern balear presidit per Gabriel Canellas— la tensió, sovint de naturalesa política, ha planat per l'entitat de manera recurrent. Quan el 1999, amb el Govern del Pacte de Progrés, Miquel Capellà fou elegit president, es va viure potser el moment de més tensió política. El PP l'acusà de “polititzar” la caixa i de ser un president “executiu”. A la fi, al gener de 2002 Capellà dimitia. Després d'un d'any de presidència interina de Miquel Pocoví, el 2003 accedia al càrrec Llorenç Huguet. Tothom el va considerar com la persona de consens —intern i extern— imprescindible. Només ha durat tres anys.

Així, doncs, Huguet es veurà obligat a deixar la presidència. Ell mateix explicava —després de la reunió del consell d'administració en la qual s'havien produït l'elecció i que fou avortada pel Govern— que l'enfrontament havia estat “una sorpresa”. La setmana passada es va conèixer que està recollint tota la documentació que pot per demostrar que no ha comès cap irregularitat i per desfer qualsevol sospita en relació amb el seu honor.

Tant el director general de Sa Nostra Pere Batle, com el conseller d'Economia del Govern, Lluís Ramis d'Ayreflor, han manifestat la seva convicció que l'honor d'Huguet està fora de dubte. El conseller, per altra banda, suggerit el nom de Fernando Alzamora, expresident de Sa Nostra entre 1989 i 1991, per ocupar la presidència durant tot aquest any. El consell d'administració l'haurà d'acceptar, però tot indica que ja s'ha pactat.

Miquel Payera